

ΣΑΛΠΙΓΞ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΠΡΟΠΑΛΩΤΕΑ.

Εν Κύπρῳ σελήνια 8.
Εν τῷ ἐξωτερικῷ 10.

Ἐκδότης καὶ συντάκτης Σ. ΧΟΥΡΜΟΥΖΙΟΣ.

ΕΔΙΤΟΡ Σ. ΜΟΥΡΜΟΥΖΙΟΣ.

Γραφεῖον καὶ τυπογραφεῖον «ΣΑΛΠΙΓΞ»
ἔδος BLONDEL ἀρ. 5.

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΕΙΣ καὶ ΔΙΑΤΡΙΒΑΙ

Καταχωρίζονται κατ' ἀποκοπήν.

Τὰ μὴ δημοσιεύμενα χειρόγραφα δὲν ἐπιστρέφονται.

ΤΟ 1890.

(συνέχεια καὶ τέλος)

Ἄς ἴδωμεν, λέγομεν, τὸ 1890. Ἀρά γε τὸ νέον τοῦτο ἔτος θὰ ἔχῃ τὴν συναίσθησιν νὰ μᾶς προικίσῃ μὲ τὴν συναισθησὶν τῶν σφαλμάτων μας καὶ τὴν δρθὴν κατανοήσιν καὶ ἐκτέλεσιν τῶν ὁ δὲ γενέσθαι καὶ ὧν ἄνευ δὲν ὑφίσταται κοινωνία, δὲν προσδεύει λαὸς, δὲν εὐημερεῖ κοινότης; Ἀρά γε κατὰ τὸ ἔτος τοῦτο θὰ πνεύσῃ ὑγιεινότερος ἀνεμος, θὰ ἐπικρατήσῃ φωτιστικώτερον πνεῦμα, ἀκτὶς δὲ ἀληθοῦς φωτὸς θὰ δείξῃ τὸν δλεθρον, πρὸς δὲν φερόμεθα καὶ θὰ σπεύσωμεν νὰ εἴπωμεν σ τ ῆ θ ι ! εἰς τὸ ἀκατασχέτως πρὸς αὐτὸν ὁρμῶν κοινωνικὸν ἄρμα; Ἀρά γε κατὰ τὸ ἔτος τοῦτο θὰ γείνῃ ἀπόπειρα πρὸς ἀνόρθωσιν, ἢ μᾶλλον πρὸς συγκρότησιν κοινωνικῶν ἀληθῶν, ἔχουσιν ἄρμοδιους ἀρχηγούς, σκεπτομένους, ἐνεργοῦντας καὶ προνοοῦντας περὶ παντὸς καλοῦ καὶ κοινωφελοῦς καὶ τὴν βελτίωσιν καὶ διαρρύθμισιν παντὸς κοινοῦ ζητήματος ἐπιδιώκοντας; Ἀμφίβολον.

Εν Κύπρῳ ἐπικρατεῖ τὸ δλέθριον σύστημα τοῦ ν' ἀναμειγνύεται τις εἰς ὅλα, νὰ φωνάξῃ περὶ ὧν, χωρὶς ὅμως νὰ σκεφθῇ καὶ ἰδιαιτέρως, ἢ νὰ μεριμνήσῃ, ἢ νὰ συνεργασθῇ πρὸς βελτίωσιν ἐός. Τὰ πάντα ἐγκυκλοπαιδειακῶς διέρχονται πρὸ τῶν ὁμμάτων μας, τὰ πάντα κατακρίνομεν, ἀλλὰ περὶ οὐδενὸς μᾶς μέλει. Οἱ λαῖκοι δύνανται νὰ διδάξωσιν εἰς τοὺς ἱερεῖς τὰ ἱερατικά των καθήκοντα, καὶ οἱ ἱερεῖς δύνανται νὰ διδάσκωσιν εἰς τοὺς λαϊκοὺς τοὺς πολιτικούς νόμους· ὁ ὑποδηματοποιὸς κρίνει τὸ ἔργον τοῦ ἀρχιτέκτονος καὶ ὁ ναύτης τὸ ἔργον τοῦ ξυλουργοῦ. Γινόμεθα τὰ πάντα ἐν πᾶσιν. Ἰδιαιότητες δὲν ὑπάρχουσιν. Ὁρισμένα ἔργα καὶ ὠρισμένα καθήκοντα καὶ ὠρισμένοι ἐκάστου κλάδου ἀρχηγοὶ καὶ ἰθύντορες δὲν ὑπάρχουσιν ἐν Κύπρῳ. Ἰδοὺ τὸ μόνον αἷτιον δι' ὃ βασιλεύει τὸ χάος ἢ σύγχυσις ἢ ἀνοικονομησία, καὶ ἡ ἀναρχία.

Περὶ τῶν ἐκκλησιαστικῶν ζητημάτων ὅλοι φωνάζομεν ἀλλ' οὐδεὶς μεριμνᾷ. Ὁ λαὸς ρίπτει τὴν εὐθύνην εἰς τοὺς κληρικοὺς, οἱ κληρικοὶ λέγουσιν ὅτι πταίουν καὶ οἱ λαῖκοι καὶ τοιοῦτοτρόπως τελειώνει τὸ πρᾶγμα. Διὰ τὸ Ἀρχιερεὺς νὰ φροντίσῃ διὰ τὴν μόρφωσιν τοῦ ἱερέως τοῦ ἀφοῦ πταίει

καὶ ὁ λαὸς εἰς τοῦτο; Περὶ τῶν εκπαιδευτικῶν ζητημάτων φωνάζουν ἀμφότεροι. Ὁ λαὸς λέγει—πρέπει τοῦτο, πρέπει ἐκεῖνο.—ὁ Κληρὸς λέγει—ἀνάγκη τοῦτο, ἀνάγκη ἐκεῖνο.—Πρέπει νὰ καταβάλῃτε σεῖς—φωνάζουν οἱ μὲν—πρέπει νὰ καταβάλῃτε καὶ σεῖς—φωνάζουν οἱ ἄλλοι. Καὶ τοιοῦτοτρόπως τελειώνει τὸ ζήτημα καὶ ἀναπαύονται μακαρίως καὶ οἱ μὲν καὶ οἱ δέ. Ποῦς θὰ εὐρεθῇ ἄρά γε νὰ διορίσῃ δι' ἕκαστον ζήτημα εἰδικούς ἀνθρώπους, τῶν ὁποίων ἀποκλειστικὸν ἔργον νὰ ᾔῃ ἡ διευθέτησις μόνου τοῦ εἰς αὐτοὺς ἀνατεθειμένου ζητήματος; Κράτος, χώρα, πολιτεία, ἡ κοινωνία εἰς τὴν ὁποίαν ἀναμειγνύονται ὅλοι εἰς ὅλα, δὲν ὑπάρχουν εἰδικότητες καὶ δὲν καταγίνεται ἕκαστος εἰς ἐκεῖνο ὅπερ ἐτάχθη, ρέπει ἀναμφιβόλως πρὸς δλεθρον. Καὶ ὁ πλέον δὲ ἀδιάφορος θεατὴς καὶ ξένος ὅλως τῶν ὠφελειῶν ἢ τῶν δλεθρῶν τῆς τοιαύτης πολιτικῆς μας, ἀνριψή βλέμμα, θ' ἀνακαλύψῃ ὅτι εὐρισκόμεθα εἰς τὰς παραμονὰς μεγάλης ἠθικῆς καταπτώσεως καὶ δυστυχίας, συνεπείας τῆς ἐλεεινῆς ἐν πᾶσιν ἀναρχίας ἢ πολυαρχίας, ἧς ἐνεκα παραλύει πᾶν κοινωνικὸν ζήτημα.

Εἴπομεν ἄλλοτε καὶ ἐπαναλαμβάνομεν ὅτι ὡς ἀδύνατον νὰ φθάσῃ εἰς τὸν ἐπιδικώμενον λιμένα πλοῖον ἄνευ πηδαλιούχου, ἀδύνατον νὰ προσδεύσῃ καὶ εὐημερήσῃ κοινωνία, τῆς ὁποίας αἱ ὑποθέσεις δὲν διευθύνονται ὑπὸ εἰδικῶν ἀνδρῶν, πρὸς τοῦτο τεταγμένων. Εἴπομεν ἄλλοτε καὶ ἐπαναλαμβάνομεν ὅτι τὰ κυριώτερα τῶν κοινωνικῶν μας ζητημάτων, τὸ ἐκκλησιαστικὸν καὶ τὸ εκπαιδευτικόν, ἀδύνατον νὰ διευθετηθῶσι χωρὶς νὰ διορισθῇ εἰδικὴ Ἐπιτροπὴ. Οὕτω φρονοῦμεν ἡμεῖς, εὐχόμεθα δὲ, τὸ 1890 ἔτος, ἢ νὰ διαφεύσῃ ἡμᾶς, δηλαδή νὰ ἴδωμεν τὴν διαρρύθμισιν τῶν κοινωνικῶν ζητημάτων μας καὶ ἄνευ τοῦ σχηματισμοῦ εἰδικῆς πρὸς τοῦτο Ἐπιτροπῆς, ἢ νὰ ἱκανοποιήσῃ ἡμᾶς· δηλαδή νὰ ἀποδείξῃ ὅτι εἶνε πράγματι ἀναγκαῖα ἡ τοιαύτη Ἐπιτροπὴ. Ἄς ἴδωμεν λοιπὸν τὸ 1890.

ΤΑ ΚΥΡΙΩΤΕΡΑ ΣΥΜΒΑΝΤΑ ΤΟΥ 1889 ΕΤΟΥΣ.

Μία ἐπισκόπησις τοῦ ἀφιπνεύσαντος ἔτους εἶνε ἀναγκαῖα καθὼ συνήθης.

Τὸ 1889 ἔτος ἦτο καὶ πῶς στεῖρον εἰς τὰ πο-

λιτικά, φρουρουμένης τῆς ἐνόπλου εἰρήνης. Ἀρχομένου τοῦ ἔτους τοῦτου εἰρηνικαὶ διαβεβαιώσεις ἐδίδοντο ὑπὸ τῶν αὐτοκρατόρων καὶ βασιλέων, ἀλλὰ τοσαύτην εἶχον πεποιθήσιν εἰς ὅσα ἔλεγον, ὥστε συγχρόνως ἐψήφισαν μεγάλα ποσὰ πρὸς ἐξοπλισμούς. Ἐνοπλος λοιπὸν εἰρήνη εἶχε χαιρετίσῃ τὴν ἐναρξιν τοῦ ἔτους, ἡ αὐτὴ ἦτις καὶ τὸ ἀπεχαιρέτισεν ἤδη.—Περὶ τὰ μέσα Ἰανουαρίου (18) ἔδωκε τέλος εἰς τὴν ζωὴν τοῦ ὁ πρίγκηψ διάδοχος τῆς Αὐστρίας, γυναικὸς ἐνεκεν. Κατὰ Μάρτιον ὁ βασιλεὺς τῆς Σερβίας Μιλάνος παρητήθη τοῦ θρόνου χάριν τοῦ υἱοῦ τοῦ Ἀλεξάνδρου.—Κατὰ Ἀπρίλιον ἐγένετο ἡ ἐναρξὶς τῆς ἐκθέσεως τῶν Παρισίων εἰς ἣν ἐθαυμάσθη ὡς ὁδοὸν τοῦ κόσμου θαῦμα ὁ πύργος Ἀϊφελ.—Περιηγήσεις βασιλέων αὐτοκρατόρων καὶ τοῦ Σάχου τῆς Περσίας ἐγένοντο κατὰ Μάιον.—Ἡ βασιλόπους Ἀλεξάνδρα ἀνεχώρει ἐξ Ἑλλάδος ἀπερχομένη εἰς τὸν νυμφίον τις καὶ προὔπεμπο μετὰ πομπῆς καὶ εὐχῶν ὑπὸ τοῦ ἑλληνικοῦ λαοῦ.—Ἐπίσης κατὰ Μάιον ἐγένετο ἐναρξὶς τοῦ κρητικοῦ ζητήματος, ζητηθείσης τῆς ἐνώσεως τῆς νήσου μετὰ τῆς Ἑλλάδος ὑπὸ μερίδας τινὸς τῶν δυσηρεστημένων.

—Τὴν 6 Μαΐου ἐπεδιδάχτο ἐκ Λάρινας ἡ πρεσβεία κατευθυνομένη εἰς Ἀγγλίαν.—Κατὰ Σεπτέμβριον ὑπέσρεψεν ἡ βασίλισσα Ναθαλία εἰς Σερβίαν, παρ' ὀλίγον δὲ ἐγέννα περιπλοκάς ἐν Σερβίᾳ ἡ ἐπάνοδος τῆς.—Κατὰ Ὀκτώβριον (15) ἐτελέσθησαν οἱ γάμοι τοῦ προσφιλοῦς πάσης ἑλληνικῆς καρδίας διαδόχου τοῦ Ἑλληνικοῦ θρόνου Κωνσταντίνου μετὰ τῆς ἀδελφῆς τοῦ αὐτοκράτορος τῆς Γερμανίας, Σοφίας, καὶ τὸ γεγονός τοῦτο ἐωρτάσθη μετ' ἱεροτελεσιῶν ἐν πάσῃ ἑλληνικῇ γωνίᾳ.—Τὰ κρητικά δεινούνται καὶ οἱ ἡρωικοὶ Κρήτες κακοποιοῦνται ὑπὸ τοῦ εἰσρέυσαντος τουρκικοῦ χειμάρου.—Ὁ αὐτοκράτωρ καὶ ἡ αὐτοκράτειρα τῆς Γερμανίας ὑποσρέφουσιν ἐξ Ἀθηνῶν εἰς τὰ ἴδια διὰ Κων)πόλεως.—Κατὰ Νοέμβριον καθρέθη δι' ἐπαναστάσεως ὁ αὐτοκράτωρ τῆς Βρασιλίας Δὸν Πέτρος, ὅςτις καὶ ἀπεπέμφθη τῆς Βρασιλίας ἀφικθεὶς εἰς Πορτογαλίαν ἐν Βρασιλίᾳ δὲ ἐκηρύχθη δημοκρατία.—Περὶ τὰ τέλη Νοεμβρίου ἀνεφύη ἕρις τις μεταξὺ Ἀγγλίας καὶ Πορτογαλίας περὶ τινος ἐκτάσεως τῆς δυσμικῆς Ἀφρικῆς, ἣν ἠθέλησε νὰ καταλάβῃ ἡ Πορτογαλία.—Ἐπίσης κατὰ τὸν μῆνα τοῦτον ἐπροίκισε καὶ ἡ Πύλη τὴν Κρήτην διὰ φερμανίου, ὅπερ κατετάραξε τὴν Εὐρώπην σύμπασαν.—Ἀρχομένου δ' ἤδη τοῦ νέου ἔτους ἐπανελήφθησαν καὶ πάλιν ὑπὸ τῶν ἡγεμόνων αἱ εἰρηνικαὶ διαβεβαιώσεις, πλὴν, ζοφερόν νεφalon ἐν τῷ πολιτικῷ ὀρίζοντι θεωρεῖται ἡ Κρήτη, ἡ τύχη τῆς ὁποίας, κατόπιν τοῦ περιβοήτου φερμανίου, ἐλπίζεται ὅτι θὰ βελτιωθῇ διότι κατεκρίθη τοῦτο ὑφ' ὅλων τῶν Δυνάμεων.

Ἐν τοιαύτῃ πραγμάτων καταστάσει παρέδωκε τὰ σκήπτρα τὸ ἐκπνεύσαν ἔτος εἰς τὸ ἀρξάμενον, ὅπερ ἀγνοῶν τί κομίζει ἡμῖν.

ΔΙΑΦΟΡΑ.

Δια τοῦ παρόντος φύλλου εἰσέρχεται ἡ «Σάλπιγξ» εἰς τὸ ἑβδόμον ἔτος τῆς ἐκδόσεώς της. Πεποιθότες εἰς τὰς ἠθικάς καὶ ὕλικὰς ὑποστηρίξεις τῶν, ὑφ' ὧν εὐνοεῖται τὸ ταπεινὸν φύλλον μας, εἰτερχόμεθα μετὰ θάρρους εἰς νέον ἔτος· ἡ μόνη δ' εὐχὴ καὶ προσπάθειά μας εἶνε νὰ τηρήσωμεν τὴν αὐτὴν πάντοτε ἀνεπηρέαστον καὶ ἀνεξάρτητον πολιτικὴν, τὴν αὐτὴν ν' ἀκολουθῶμεν ἐλευθερίαν, τὸ αὐτὸ σύστημα, καὶ μεγαλειτέραν νὰ καταβάλωμεν προσπάθειαν περὶ τὴν βελτίωσιν τοῦ φύλλου καθ' ὅλην καὶ περὶ τὴν ἐντελεστέραν ὡς οἶόν τε ἐκπλήρωσιν τοῦ ἀκανθώδους καὶ λεπτοῦ καθήκοντός μας. Ἀλλ' ἐπίσης εὐχόμεθα ἵνα καὶ ἔνιοι τῶν συνδρομητῶν συναισθανθῶσι τὸ ἄδικον τοῦ νὰ δέχωνται ὁλόκληρον ἔτος τὸ φύλλον, νὰ ὑφιστάμεθα δαπάνας τυπωτικάς, πρὸς βελτίωσιν τοῦ φύλλου καὶ ταχυδρομικάς καὶ ἐπὶ τέλους νὰ μὴ ἐννοῶσι νὰ πληρῶνσι τὴν γλίσχραν συνδρομὴν των. Ἡ συνδρομὴ ἐπαναλαμβάνομεν νὰ ἐπενθυμίσωμεν ὅτι εἶνε προπληρωτέα.

* *

Ὅτε προχθὲς ἐγράφομεν ὅτι ἀδύνατον νὰ μὴ ἐπισκεφθῇ καὶ ἡμᾶς ἡ Ἰνφλουέντζα, δὲν ἐφантаζόμεθα ὅτι τὴν ἐπιοῦσαν θὰ ἡκούομεν τόσον πολλὰ κρούσματα. Ὑπολογίζεται ὅτι ἐὰν ἦτο θανατηφόρος ἡ ἀσθένεια αὕτη, εἶνε ἀμφίβολον ἂν θὰ ἐπέζων. 100—200 ἄνθρωποι εἰς Λεμεσό. Οὐδεμία οἰκία ἔμενεν ἀπρόσβλητος, οὐδεὶς σχεδὸν ἔμενεν ἀσχετίστος μετὰ τὴν Κυρίαν αὐτήν. Εὐτυχῶς μέχρι σήμερον οὐδὲν συνέβη ἀπευκταῖον ἐκ ταύτης, ἐλπίζομεν δὲ καὶ νὰ μὴ ἀναγράψωμεν τοιοῦτον.

Ὁ κοινὸς λαὸς ἔδωκεν εἰς αὐτὴν καὶ ἴδιον ὄνομα. «Μὰς ἐπῆσεν ἡ Φλουρέντζα» ἀκούει τις δεξιὰ καὶ ἀριστερά.

* *

Ἐν τῷ χωρίῳ Πισσουρίῳ κλέπτῃς εἰσῆλθεν ἐν καιρῷ νυκτὸς ἐν τῷ δωματίῳ τοῦ ἐκεῖ εὐρισκομένου πρὸς φόρτωσιν χαρουπιῶν συμπολίτου ἡμῶν κ. Γ. Μορίδης καὶ κρυβείς, ἐπερίμενον αὐτὸν νὰ ἐπιστρέψῃ ἐξ ἄλλης οἰκίας καὶ ἀφοῦ κατακλιθῇ νὰ ἀρπάσῃ τὰ χρήματα, ἅτινα πάντοτε μεθ' ἑαυτοῦ ἔφερεν ὁ κ. Μορίδης καὶ νὰ φύγῃ. Ἀλλ' εὐτυχῶς ὁ κ. Μορίδης, παθὼν ἀπὸ γαλᾶς, αἰτίνες εἶχον ἄλλοτε κρυβῇ ἐν τῷ ἐνδοτέρῳ δωματίῳ του καὶ τοῦ ἐτάραξαν τὴν ἡσυχίαν, συνείθισε πρὶν κατακλινεῖται νὰ ἐξετάζῃ καλῶς μήπως δεικνύσθῃ ἡ κἀτωθεν τῶν ἐπιπλῶν ἐχέσθη γαλῆ τις. Ἐπιστρέφει λοιπὸν λίαν ἀργὰ εἰς τὸ δωματίον του καὶ προβαίνει εἰς τὴν συνήθη ἔρευναν, ὅτε ἀνακαλύπτει ὅτι ὑπὸ κλίνην τινα εὐρίσκεται ἄνθρωπος. Τὸν φωνάζει πλὴν δὲν ἀπαντᾷ· ἐξέρχεται λοιπὸν, δένει ἔξωθεν τοὺς κρίκους τῆς θύρας

καὶ καλεῖ καὶ ἄλλους εἰς βοήθειάν του. Ὁ κλέπτῃς ἔσωθεν ἀσφαλίζει τὴν θύραν, ἀλλὰ κατόπιν ἐξέρχεται καὶ κατορθοῖ ὁ κ. Μορίδης νὰ τὸν συλλάβῃ καὶ νὰ τὸν παραδώσῃ εἰς ἀστυνομικοὺς κλητῆρας, αἵτινες καὶ τὸν ἔφερον εἰς τὴν φυλακὴν. Ἰδού μία περίπτωσις κατὰ τὴν ὁποίαν ἡ γαλῆ γίνεται αἷτιον νὰ σωθῇ ἀπὸ μιᾶς κλοπῆς, ἴσως δὲ καὶ θανάτου ὁ ἄνθρωπος, διότι ὁ κλέπτῃς ἐκράτει καὶ μάχαιραν.

Ἐκφορτωτικά, δηλωτικά (μανιφέστα, ὁρίδια) καὶ φορτωτικά εὐρίσκονται τυπωμένα ἐπὶ λαμπροῦ καὶ παχέος χαρτοῦ ἐν τῷ τυπογραφίῳ «Σάλπιγξ». Ἐπίσης ἐκτυποῦνται μεθ' ὅλης τῆς δυνατῆς φιλοκαλίας γραμμάτια παντὸς εἶδους, ἐνοικιαστήρια μεθ' ὅλων τῶν νομικῶν ὁρων, ἐπικεφαλίδες, ἐπισκεπτῆρια κ. λ. εἰς πᾶσαν γλῶσσαν καὶ εἰς τιμὰς λίαν συγκρατατικάς.

* *

Ἡ Ἰμφλουέντζα κατῴρθωσεν ὥστε τὸ θέατρόν μας νὰ ἦνε κενὸν κατὰ τὰς παραστάσεις. Εἰς τὸ τὴν ἐσπέραν ὅμως ταύτην διδαχθισόμενον πατριωτικὸν δράμα «Ἀρματωλοὶ καὶ κλέφται» ἐλπίζεται ὅτι θὰ συρρεύσῃ πολλοί.

* *

Ὀλίγαι βροχαὶ κατὰ τὸ ὀκταήμερον τοῦτο ἐγλύκαναν τὸ πρόσωπον τῆς γῆς καὶ ἐβοήθησαν σπουδαίως τὴν βλάστησιν, ἥτις ἐκωλύθη ὡς ἐκ τοῦ φύχους καὶ τῶν παγετῶν.

* *

Τὴν προσεχῇ Τετάρτην ἡ Α. Π. ὁ ἀρχιερεὺς ἡμῶν ἀπέρχεται εἰς Λάρνακα διὰ τοῦ Αὐστριακοῦ, ἐὰν τὸ ἐπιτρέψῃ ὁ καιρὸς.

* *

Καὶ ἑτέρα κλοπὴ διεπράχθη ἐν τῇ Μητροπόλει ἐνταῦθα. Ἀγνωστος καὶ εἰς ἄγνωστον ὥραν ἀφῆρεσεν ἐκ τοῦ κιβωτίου τοῦ πανοσιωτ. Ἐξάρχου τῆς Μητροπόλεως περὶ τὰς 32 λίρας ἀγγλικᾶς. Ἡ κλοπὴ ἐγνώσθη χθὲς τὴν πρωΐαν, ἐγένετο δὲ ἐντὸς 4—5 ἡμερῶν.

* *

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΙΣ.

Παρακαλοῦνται οἱ Ἀξιότιμοι Πολῖται τῆς πόλεως Λεμεσοῦ, ὅπως εὐαρεστηθῶσι νὰ συνέλθωσι τὴν προσεχῇ Κυριακὴν 7ην Ἰανουαρίου, τὴν 2 ὥρ. μ. μ. εἰς τὴν αἴθουσαν τοῦ Ἀλληλοδιδασκτικοῦ Σχολείου Ἀγ. Νάπας, ὅπου ἡ Α. Π. ὁ Μητροπολίτης Κιτίου θέλει ἀνακοινώσῃ τινὰ ἀφορῶντα εἰς τὸν θρόνον τὸν Κιτιέων.

Ἐκ τῆς Μητροπόλεως τῇ 5ῃ Ἰανουαρίου 1890.

* *

Ἐλάβομεν πρὸς δημοσίευσιν τὸ κατωτέρω ἀντίγραφον ἐγκυκλίου τοῦ ἀρχιεπιστοῦ πρὸς τοὺς διοικητὰς τῆς νήσου.

Κύριε Διοικητὰ τῆς Ἐπαρχίας...
Ἀναφορικῶς τῇ ἐπὶ 3 Ἰανουαρίου 1888 ἐγκυκλίῳ μου λαμβάνω τὴν τιμὴν νὰ σᾶς πληρορρήσω ὅτι ἡ Τουρκικὴ Κυβέρνησις σκέπτεται περὶ ἀλλαγῆς εἰς τὴν νομισματοκυκλοφορίαν, ἥτις θὰ σταματήσῃ τὴν κυκλοφορίαν τῶν ταλλήρων Μαρίας Θερεσίας καὶ Κελονάτων, πενταρίων καὶ ἑξαρίων καὶ ἐν γένει τῶν γαλίνων νομισμάτων, πιθανὸν δὲ νὰ καταβληθῇ προσπάθεια ὅπως εἰσαχθῶσι ταῦτα εἰς Κύπρον.

Ἔσεται ὅθεν καθήκόν σας νὰ προειδοποιηθῇτε τοὺς ταμίαις, εἰσπρακτοράς καὶ ἐν γένει τοὺς χωρικοὺς ὅπως λάβωσι λίαν αὐστηρὰ μέτρα κατὰ τῆς λήψεως νομισμάτων, ὧν ἡ κυκλοφορία δὲν ἀναγνωρίζεται ἐν Κύπρῳ, τὰ δὲ μέτρα ταῦτα δέον νὰ ληφθῶσι ἀμέσως.

(Ὑπογ.) Ι. Α. ΣΟΥΤΕΡΓΧΑΜ

ἀρχιλογιστής.

* *

Ὁ πρῶτος ἀρμοστής τῆς Κύπρου Σὶρ Βιδδωλφ γράφει ἐν τῷ «Χρόνῳ» ὅτι, μετὰ πολλὰ ἔτη ἀφορα ἡ ἐφετερινὴ πλουσία ἐσοδεία τῆς Κύπρου ὑπὸ γνήθει ἐπάρκουν τῆς κατὰ τὰ πρῶτα ἔτη τῆς ἀγγλικῆς κατοχῆς εὐημερίας, ἐπιτρέπει δὲ τῇ κυβερνήτῃ νὰ ἐλαττώσῃ τοὺς φόρους, ἀφοῦ μάλιστα ἀπεσβέσθῃ ἐντελῶς τὸ πρὸς καταστροφὴν τῶν ἀκρίδων χρέος.

Ἐκ τῆς ἐπιστολῆς τοῦ Βιδδωλφ λαβὼν ἀφορμὴν, ἔγραψε μετὰ τινὰς ἡμέρας ἐν τῷ «Χρόνῳ» ὁ Ἰέλβερτων. «Ἡ Κύπρος ἀνοίγει εὐρὺ στάδιον εἰς ἐπασχολήσιν κεφαλῶν πρὸς βιομηχανικοὺς σκοποὺς, ὡς ἐκ τῆς γεωγραφικῆς δ' αὐτῆς θέσεως θὰ καθίστατο ταχέως εὐημεροῦν τμήμα τοῦ κράτους. Ἐν Ἀγγλίᾳ τὰ κεφάλαια μένουσιν ἀδρανῆ, θὰ ἡδύναντο δὲ νὰ ἐπασχοληθῶσι ἐπικερδῶς ἐν Κύπρῳ. Ὁ ἐξαίρετος τῆς Κύπρου αἶνος χρήζει μόνον συστηματικῆς καὶ βελτιονομικῆς κατσκευῆς, ἵνα καταρτῇ περίφημος. Καὶ τα σιτηρὰ εἶνε ἐκ τῶν ἀρίστων. Ἐν γένει τὸ ἔδαφος εἶνε παραγωγικώτατον ἄλλ' αἱ βιομηχανίαι τῆς νήσου χρῆζουσιν ἀναπτύξεως διὰ τῆς εἰσαγωγῆς κεφαλαίων. Ἐλπίζω ὅτι ἡ ἐπιστολὴ τοῦ Σὶρ Βιδδωλφ δὲν ἐγράφη ἐπὶ ματαιῳ».

* *

Τελουμένων κατ' οἶκον αὐριον Κυριακῇ τῇ 3 μ. μ. ὥρα τῶν γάμων τῆς

ΑΜΑΛΙΑΣ ΓΕΩΡΓΙΟΥ

καὶ

ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ ΛΕΟΝΤΑΡΗ

παρακαλεῖσθε νὰ τιμῆσθε αὐτοὺς διὰ τῆς παρουσίας σας. —

Ἡ παρούσα θεωρηθῆτω καὶ ὡς ἰδιαίτερα πρόσκλησις.

* *

Τὸ παρελθὸν Σάββατον μετὰ τὸ ποταμὸν Γερασόγιας καὶ ποταμὸν Μονῆς ἀπωλέσθη δέμα ἐκ διαφόρων λευκῶν φορεμάτων, καὶ τινῶν ἄλλων, 20—25 τεμαχίων, καὶ ἐξ 100 δρ. λουλακίου, καὶ τινῶν βιβλίων καὶ δύο ἐπιστολῶν διευθυνομένων οὕτω πως: Κεν Χριστοφῆν παπᾶ Χαραλάμπου καὶ Παναγῆν γ' Παναγῇ εἰς Χερσοκίτιαν. Παρακαλεῖται λοιπὸν θερμῶς ὁ εὐρὺν αὐτὰ νὰ τὰ φέρῃ πρὸς με καὶ θ' ἀνταμείψω αὐτὸν ἐπαξίως.

Λεμεσὸς 5 Ἰανουαρίου 1890.

Γρηγόριος Παπαδόπουλος.

ΑΝΤΑΠΟΚΡΙΣΙΣ.

ΛΑΡΝΑΞ

Τὸ παρελθὸν Σάββατον περὶ ὥραν 3ην μετὰ μεσημβρίαν ἐτελέσθησαν οἱ γάμοι τοῦ ἀξιότιμου κ. Γ. Α. Βοντιζιάνου μετὰ τῆς εὐ ἡμένης Δε-

σπαρμένης Αρετής Ν. Γεωργιάδου, ὡν παράνομοι ἦσαν ὁ ἐκ Λευκωσίου ἀδελφ. κ. Γ. Ρωσσίδης μετὰ τῆς πενήθεράς αὐτοῦ εὐγενεστάτης κ. Αὐγούρας Ζ. Παρίδου καὶ ὁ ἀδελφ. κ. Διόφαντος (οὐ μισοκλήρ μετὰ τῆς εὐγενεστάτης κυρίας του Εὐλαλίας. Τὸ νεκρὸν ζεύγος, εἰς τὸ εὐχόμεθα πᾶν ἔρατον καὶ γαλήριον τὸν βίον, ἀνεχώρησε τῆς ἐπιούσης διὰ Λευκωσίου εὐθὺς διαμένει ὁ νομικός.

Τὸ ὑπὸ τοῦ Γεωργίου Κούρτη ἐκ Γαλαξειδίου πλοιαρχούμενον Ἑλληνικὸν πλοῖον ὀνόματι «Ἄγιος Νικόλαος» ἐξώκυλε εἰς τὸ παραθαλάσσιον τοῦ ἁγίου Σεργίου. Τὸ πλήρωμα αὐτοῦ ἐσώθη.

Α.

Κύριε συντάκτα τῆς «Σάλπιγγος»

Μὴ χειροτέρα! Ἀλλοτε ἠκούσαμεν τοὺς φραγμασιόλους καὶ τοὺς ἐθεωρούσαμεν ἀντιχρίστους, ὅταν δὲ μᾶς ἔλεγον ὅτι ὁ δεῖνα εἶνε μασσόνος ὀλίγον ἔδωκε νὰ κάμωμεν καὶ τὸν σταυρὸν μας. Τώρα ἠρώ-
θημεν νὰ βλέπωμεν καθ' ἐκάστην τοιοῦτον καὶ χοροὺς ἀκόμη μασσωνικοὺς νὰ ἀκούωμεν ὅτι γίνονται μετὰ μεγάλης τοιμῆς κ.λ. κ.λ. Πολλοὶ λέγουν ὅτι ὁ σκοπὸς τῆς ἑταιρίας αὐτῆς εἶνε καλὸς, ἀλλ' ἀποῦ εἶνε καλὸς διατὶ νὰ προβοῖται μετὰ τούτης μυστικότητος;

Εἰς περίεργος.

Σ. Σ. Ὅτι ὁ μασσωνισμὸς εἶνε μὴ ἀπλή ἑταιρία σκοπὸν ἔχουσα τὸ καλὸν ὑπὸ τε μερικὴν καὶ γενικὴν ἐτοίμην, καὶ ὅτι οὐδόλως ἡ ἑταιρία αὕτη ἐτηροῦσται τὴν θρησκείαν τῶν μελῶν της, αὕτη δυνάμεθα νὰ γνωρίζωμεν ἐξ ὅσων περὶ αὐτῆς ἀνέγνωμεν, διὰτὶ ὅμως ἀπαιτεῖται μετρίτης ἐξιμῆται εἰς τοὺς σκοποὺς της αὐτὸ δὲν τὸ γνωρίζομεν.

Βαρύσια 4)16 Ἰανουαρίου 1890.

Τὸ ἐστέρας τῆς παρελθούσης Κυριακῆς πρὸς τὴν ἰνὴν τοῦ νέου ἔτους ἔλαβ' ἡμεῖς ὡς ἐν τῷ Παρθενοναγωγείῳ ὁ πρὸ ἡμερῶν μελετώμενος ὑπεργενετικὸς χορὸς ὑπὲρ τῶν ἐνταῦθα ἐκπαιδευτικῶν κατιστημάτων. Ἡ Αἴθουσα ἦτο λαμπρῶς φωταγωγημένη καὶ κεκοσμημένη διὰ διαφόρων σημαίων, εἰκότων τῶν ἡρώων τῆς Ἑλληνικῆς ἑπαναστάσεως, τοῦ Διαδόχου καὶ τοῦ βασιλικοῦ ζεύγους τῆς Ἑλλάδος. Ἡ ἑταρεία τοῦ χοροῦ ἐγένετο τὴν 8 1)2 μ.μ. καὶ διήρκεσε μέχρι τὰς 3 1)2 ὥρας τῆς πρωίας ὅτε πάντες ἀνεχώρησαν κατευχαριστημένοι ἐκ τῆς καλῆς τάξεως ἧτις καθ' ὅλην τὴν διάρκειαν τοῦ χοροῦ διετηρήθη. Ἐκ τοῦ χοροῦ τούτου ἂν καὶ τινες ὑπάλληλοι τῆς κυβερνήσεως δὲν συνέδραμον οὐχ ἦτο δὲν ὅμως τῇ γενναίᾳ συνδρομῇ τῶν ἐνταῦθα ὀλίγων πλουσίων συμπολιτῶν μας ἀπέμεινε καθαρὸν ποσὸν διὰ τὰ Σχολεῖα περὶ τὰς 9. Λίρας.

Π.

Ἀστρομερίτης τῇ 1ῃ Ἰανουαρίου 1890.

Τὴν νύκτα τῆς 21ης Λήξαντος περὶ τὸ μεσογύκιον συνέβη ἐνταῦθα πυρκαϊά, ἧτις παρ' ὀλίγον νὰ προξενήσῃ ἀνυπολογίστους ζημίας. Βέβηλος χεῖρ ἐβάλ' ἑπὶ εἰς τὸν παρὰ τὸ χωρίον γράκτην τοῦ Σολομῶντος Χ' Ἀργυροῦ, περιέχοντα μεγάλα ἐλαιόδενδρα τοῦ πρὸς διαδοθέντος, ἐκῆν ἱκανὸν μέρος τοῦ φραγμοῦ καὶ περὶ τὰ 5 ἐλαιόδενδρα κατὰ τὸ ἡμισυν μόνον μέρος ἐκ τούτου προῦκυ-
ζεν οὐ μικρὰ ζημία τῷ ῥηθέντι Σολομῶντι, ἀποουιάζοντι κατὰ τὴν ἡμέραν ἐκείνην εἰς Λευκωσίαν καὶ μετρίστη μὲν ζημία ἠθέλε γέ-
ναι ἂν μὴ ἐβλεπον τὴν πυρκαϊάν κατόικοι τινες τοῦ χωρίου, μεταβαλόντες κατὰ τὴν ὥ-
ραν ἐκείνην εἰς Λευκωσίαν, εἰδοποιήσαντες τὸν κίνδυνον διὰ τοῦ κώδωτος τῆς ἐκκλη-

σίας, δι' οὗ ἠνέστησαν πολλοὶ τῶν κατοίκων καὶ ἀπέσβησαν τὸ πῦρ. Φαντασθῆτε φίλοι ἀναγνώσται, τὴν θρησκείαν τῶν ἀνθρωποφίλων ἐκείνων, τῶν μοιρῶν μόνον ἀνθρώπου ἐχόντων, κατερχομένων εἰς τοιοῦτον βαθμὸν ἀνταρκαχίσεως καὶ μετερχομένων τοιαῦτα ἀσεβῆ ἔργα κατὰ τῶν ἡμερῶν δένδρων, τῶν στολιζόντων τὸν τόπον καὶ προσεκοινοῦντων οὐ μικρὸν ὠφέλιμον τοῖς τε ἰδιοκτηταῖς καὶ τῷ τόπῳ. Ὡς δὲνταὶ οἱ γεωργοὶ μας νὰ ἀσπασθῶσι τὴν δειροφυτεῖαν, ἀποῦ βλέπωσι καθ' ἐκάστην τὸς πόρους αὐτῶν ἀπὸ τῶν μένους ἐν μᾶ σιγγῇ! Θεάρεστον ἔργον θὰ ἔπραττεν ἡ Σ. Κυβέρνησις, εἴαν ἐπαιρηματοποιεῖ ταχέως τὰς περὶ βελτιώσεως τῆς ἀστυνομίας ἰδέας της, ὥπως περιορισθῶσι τὰ περὶ ὧν ὁ λόγος ἀνθρωποφίλοντα θηρία.

Ν. Π.

Ἐπίκουρος ἦν καὶ πάλιν ἀνακρίνεται μετὰ πύροδο πολλοῦ χρόνου, ὁ διδάσκαλος ΠΕΡΩΝ καὶ Α. Ἰερειδῆς πρὸς βεβαίωσιν τῶν γραφομένων μας διὰ τὸ δημοσιογραφικὸς ἀπλῶς πῶτος καθιστᾷ γνωστὴν πολλῶν τῶν σχολαστικῶν, τὸ ἀνυπόστατον τῶν ἰδεῶν καὶ τὸν παραλογισμὸν. Πρὸς ἀπιδείξιν τούτου καὶ μόνου ἀποσπῶμεν τεμάρχιν τινα ἐκ τῆς ἐν τῇ «Φωνῇ» ἀπαντήσεως του, διὰτὶ τὸ περὶ λέοντος ζήτημα, κατόπιν τῶν ὅσα εἴπημεν ἐν τῇ ὑπ' ἀρ. 255 φύλλῳ θεωρεῖται λεληθμένον παρὰ παντὸς νουεχοῦς καὶ λογικοῦ ἀναγνώστου, καὶ ληρομένην σχεδὸν ἔκτοτε. Τούτο δὲ πράττομεν διὰτὶ ὁ κ. Α. Ἰερειδῆς, διαστρέφας τὰ γραφόμενά μας, ἀλλ' ἀντ' ἄλλων γράφας καὶ φωραθεὶς ψευδόμενος, ἀντὶ τὸ ἀπολογεῖται εἰς ταῦτα, συνιστᾷ ἡμῖν ἐν τέλει τὴν καλλιτεχνικὴς ὅπως διατρέψῃς τοῦ τὴν αἰδῶ!!!

«Ὁ Κύριος πρὸς ὃν ἀντιδιατείνομαι (γράφει) ὑπ' ὅψιν ἔχων σύντομον μου διατρίβην μνημονεύουσιν τὸν ἐν τῷ Παρθενοναγωγείῳ Περῶν ἀνακρίδως χορηγηθέντα λέοντα.» Μνημονεύουσιν τὸν λέοντα ἐξαίρετα. «Τὸν χορηγηθέντα ἐν τῷ Παρθενοναγωγείῳ.» Λαμπρά. «Ἀνακρίδως χορηγηθέντα» ἐξαίρετα. Ὡς γράφωμεν «ἀνακρίδως δημοσιεύσαν» ἢ «ἀνακρίδως διαδοῦσαν», διὰτὶ τάχα νὰ μὴ γράψωμεν καὶ «ἀνακρίδως χορηγηθέντα» ἢ «ἀνακρίδως πωληθέντα»;—«Παρθενοναγωγείῳ Περῶν» καὶ ἀλλὰ τοῦ ἐν Πέρᾳ Παρθενοναγωγείου» καὶ «Πέρᾳ τῇ 17 Δεκ.» κ.λ. Δὲν ἀρέσκειται ὁ φίλος Ἰερειδῆς εἰς τὸ ὅσον χωρικισμὸν Πέρᾳ Περῶν, ὡς τὸ καλεῖ ὁ ἀμαθὴς λάος, δὲν ἠδυνήθη νὰ ἐννοήσῃ τὴν ὁρὴν ὀνομασίαν τοῦ χωρίου καὶ τοῦ ἀρέσει τὸ μυρὶξεν λογιωτικισμοῦ Πέρᾳ Περῶν καὶ Πέρᾳ (!) καὶ Περῶν. Περίεργον εἶνε ὅτι ἀπὸ γράφει ἐν, διὰτὶ «Πέρᾳ» νὰ μὴ γράψῃ καὶ ἐν, ὀνομα. «Πέρᾳ.» Φοβούμενος φιλῆται μὴ λάθῃ πέρας ἢ ἐκ-
χυσίς τοῦ Ἀττικισμοῦ.—«Ἐδημοσίευσεν μικρὴν τινα μουνογραφίαν», ἀποσπᾷται αὐτὴν ἐκ τῆς διατρίβης μου. Αἱ συνήθειαι ἐν τῇ δημοσιογραφίᾳ λέξεις διατρίβῃ, ἄρθρον, πραγματεία, ἀνταπόκρισις, εἰδήσεις, χρονικά κ.λ. πρὸς τὴν καμῶσι θέσιν καὶ εἰς τὴν νέαν συνάδεσφον τῶν τῶν μονογραφίαν καὶ νὰ μὴ φοβῶνται τὴν μονομασίαν της.—«Τούτο ποῖον» ὁ πρὸς ὃν ἀντιδιατείνομαι ἔπειτα, φαίνεται, ἐκτὸν καθ' ὁλοκληρίαν ὅτι πληρέστατα ἐπέτυχεν, καταφυγὼν εἰς τὸ ἀποκαλεῖν με ψευδόμενον ἐν ἐπιγνώσει καὶ παραλαλοῦντα, δίκαιον ὑπολαβάνω». (!!) «Τούτο ποῖον», ἔπει-
σεν ἐκτὸν, δίκαιον, ὑπολαβάνω». Φίνα. Σὺς βεβαίως κ. Ἰερειδῆ, ἔπειτα ἡδὲν ἐμαυτὸν καθ' ὁλοκληρίαν ὅτι εὐχὴ ἐν ἐπιγνώσει ἀλλ' ἐν ἀγνοίᾳ ψεύδεσθαι καὶ παραλαλεῖτε.—
«Ὁ ἀνευρεθεὶς «πελώριος λέων» ἀνευρέθη εὐχὴ ἐν τῷ Πολιτικῷ ὡς διατείνεσαι. (Ἡμεῖς γράψαντες πρῶτον περὶ τῆς ἀρχαίας πόλεως Ταμασοῦ νῦν δὲ Πολιτικῷ ἐγράφομεν ὅτι παρ' αὐτῷ εὐρέθησαν αἱ ἀρχαιοτάτες, καὶ Πολιτικὸν δὲ καὶ Πέρᾳ εὐρίσκονται ἀπέναντι ἀλλήλων. Δὲν εἶνε λοιπὸν διαστροφή αὕτη ἐν ἐπιγνώσει ἀπὸ ἀνωτέρω ἐμολογεῖται ὅτι «παρὰ τὸ Πολιτικὸν» ἐγράψαμεν) ἀλλ' ἐξή-
κοντα βήματα νοτιοδυτικῶς τοῦ Παρθενοναγωγείου.» Ἀπὸ τοῦ λοιποῦ δὲν εἶνε λέων, διὰτὶ λέγετε ὅτι δὲν εἶνε ἐκεῖ ὅπου εὐρέθη ἀλλ' ἐδῶ;—«Ὁ ποταμὸς Κύριος δὲν ἴσχυσε κατ' αὐτοῦ (τοῦ λέοντος) .. διὰτὶ ἡ ἀκατέργαστος πέτρα εἶνε ὑψηλότερα καὶ σοῦ καὶ ἐμοῦ καὶ βαρύτερα καὶ σοῦ καὶ ἐμοῦ καὶ πολλῶν ὁμοῦ ἀνθρώπων.» Ὡς τὴν πέτρα αὕτη δὲν εὐ-
ρέθη δι' ἀνασκαφῆς ὑπὸ τὴν γῆν, ἀλλ' εἰς τὰ ἀυπερνε-
φαλα γῆν διὰτὶ τότε πῶς ἐστάθη τόσον ὕψος;—Ἐν τέ-
λει ἐπικαλεῖται τὸ ὄνομα τοῦ Θεοῦ ὁ κ. Ἰερειδῆς διὰ νὰ ἀποδείξῃ πέτραν τὸν λέοντα, «δὲν εἶνε χρεῖς λόγων ἀλ-
λὰ ἔργων» λέγει, ἐννοῶν ἔργον τὸ ὅτι καθ' ἐκάστην βλέ-
πει λέγει, ἐξημέρωμα τὴν πέτραν ἐκείνην, ἀκολουθῶν μᾶς ποιεῖ γνωστὸν ὅτι εἶνε μέσος τῆς ἐταιρίας ἐκείνης τῶν ἀνακαπτόντων καὶ «Αἰδῶς λοιπὸν Κύριε» ἀναπαύει. Μὰ τί διαβόλον! Τόση διαζεύξις μετὰ τὴν γραμματικὴν πάγει καλὰ ἀλλὰ καὶ μετὰ τὴν λογικὴν;

Ἀπορμὴν λαβόντες ἐκ τῆς ἀνομιᾶς ἐπιστο-
λῆς καὶ ἐκ τῆς ἐπικρατούσης σφαλερᾶς ἰδέας ὅτι οἱ Μασσῶνοι εἶνε ἀθηρητικοί, ἀναδημοσιεύ-
μεν ἐκ τινος περιοδικοῦ τὰ κατωτέρω περὶ τῆς ἀρχαιοτάτης ταύτης ἑταιρίας.

ΠΕΡΙ ΦΡΑΜΜΑΣΟΝΩΝ.

Franc-maçons.

Ἡ ἑταιρία τῶν Φραμματονῶν θεωρεῖται ὡς ἡ ἀρχαιότε-
ρα τῶν τῆς ἐκκλησίας ἐταιριῶν. Πολλὰς δὲ καὶ διαφόρους
ὑπέστη περιπετείας κατὰ διαφόρους καιροὺς, μάλιστα διω-
κομένη ὑπὸ τῶν κυβερνήσεων ὡς δῆθεν ὑποκατάστατα τὰ
βάσεις τῶν ἐπικρατούσων θρησκειῶν καὶ αὐτῆς τῆς κοινω-
νικῆς τάξεως· ἀλλὰ μ' ἔλας τὰς καταδρομὰς ταύτας δι-
ατηρεῖται ἐτι καὶ νῦν ἀκμάζουσα, καὶ τὸ περίεργον ἐτι ἀπ' ἀρχῆς τῆς συστάσεώς της (μέχρι τοῦδε διατηρεῖ σχεδὸν ἀ-
ναλλοκώτους τὰς ἀρχὰς αὐτῆς καὶ ἐθιμοταξίαν.

Ὁ Λεονάρδος καὶ ἄλλοι τινες, εὐρίσκοντες ὁμοιότητά τι-
να μεταξὺ τῶν μακονικῶν ἐθιμοταξιῶν καὶ τῶν μυστηρίων
τῆς Ἰαίδος καὶ Ἐλευσίνος, ὑπέλαβον τὴν ἑταιρίαν ταύτην
ὡς ἀπαύχισμα τῆς τῶν γυμναστικῶν φιλοσοφίας· ἄλλοι δὲ,
ὡς ὁ Αὐλάνδος, καὶ τοὶ μὴ ἀρνούμενοι τὴν ὁμοιότητα ταύ-
την, φρονοῦσιν ὅμως ὅτι ἔλαβεν ἀρχὴν ἀπὸ τινος ἑταιρίας
ἢ σωματικῶν πρακτικῶν τιμῶν τεκτόνων, εὐ τὴν σύστασιν
ἀναφέρει ἡ ἱστορία κατὰ τὸν Η'. ἀπὸ Χριστοῦ αἰῶνα, ὅτε
ἑταιρία τις ἀρχιτεκτόνων καὶ τεκτόνων, ἐγκαταλίπουσα τὴν
Γαλλίαν, μετέβη καὶ ἀποκατεστάθη εἰς Ἀγγλίαν. Ὑπάρ-
χουσι καὶ τινες δι' ἑταίριαν ταύτην ὅτι ἡ ἑταιρία αὕτη ἐσύρ-
θη κατὰ πρῶτον ἐν Αὐθίνῳ ἀπὸ τοῦ περιφήμου Κρομβέ-
λου ἐν ἔτει 1648· ἀλλ' ἡ γνώμη αὕτη εἶναι ὅλως ἐ-
σφαλμένη, διὰτὶ εἶναι βεβαίον ὅτι τὸν Ι'. αἰῶνα ἡ τῶν
Μασσῶνων ἑταιρία οὐ μόνον ὑπῆρχεν ἐν Ἀγγλίᾳ, ἀλλὰ καὶ
τοσαύτης τιμῆς ἀπέλαυνεν, ὥς ὁ ἀδελφὸς τοῦ τότε βασιλέ-
ως Ἀλδερνίου πρίγκιψ Ἐδουίνος ἐξηλέχθη πρόεδρος αὐτῆς.
Εἶναι ὡσαύτως βεβαίον ὅτι κατὰ τὸ ἔτος 1277, ὅτε ὠκο-
δομεῖτο ὁ περίεργος τοῦ Στρασβούργου ναὸς διέσθην τὴν
ἐργασίαν ταύτην ἑταιρία, ἧτις εἶχεν ἰδιαίτερον κανονισμὸν
κατάστημα συνεδριάσεως καὶ τακτικὴν ἀλληλογραφίαν με-
τὰ ἄλλας τῆς αὐτῆς φύσεως εἰς ἄλλα κράτη ἐδρευούσας ἑταιρί-
ας. Ἀλλὰ ἡ τῶν κυρίως λεγομένων Μασσῶνων τῶν καὶ μέ-
χρι τοῦδε ὑπαρχόντων εἶτε ὑπὸ τὴν προσοσίαν τῶν νόμων,
εἶτε λαθραίως εἰς διάφορα τῆς τε Εὐρώπης καὶ ἄλλων με-
ρῶν κράτη, ἐγνωρίσθη ἰδίως, καὶ μάλιστα ἐν Ἀγγλίᾳ κα-
τὰ τὸν ΙΔ'. αἰῶνα, ὅτε ὅλοι οἱ λόρδοι καὶ μεγιστάνες ἡ-
σαν μέλη τῆς ἑταιρίας ταύτης, ἧτις ἐπὶ τῆς ἀνελικτικότη-
τος Ἑρρίκου τοῦ Στ'. κατηργήθη διὰ βουλεύματος τοῦ
Παριλαμέντου. Ἀλλ' ὁ Ἑρρίκος μάλιστα ἀναβὰς τὸν θρόνον
ἠκέρωσε τὸ βούλευμα, ἔλαβεν ὑπὸ τὴν προστασίαν τοῦ τῆν
ἑταιρίαν, κατεργάσθη μέλος αὐτῆς, καὶ, ὡς λέγουσι, συνέτα-
ξεν ὁ ἴδιος τὴν ὑπὸ τοῦ Λοκίου ἐκδοθεῖσαν καὶ σχολια-
σθεῖσαν κατὰ τῆς τῶν Μασσῶνων. Τῷ 1500 εἶται τὸ τάγμα
τούτο διατέλει ὑπὸ τὴν διέσθυσιν τῶν ἱπποτῶν τῆς Ρόδου,
εἶτα δὲ τῆς Μελίτης· εἶχε λαμπρὰν λέσχην (LOGE) καὶ ἐ-
ξέδωκε τοὺς κανονισμοὺς τοῦ (CEREMONIES RELIGIEUSES,
τομ. Χ.) Τῷ 1502 Ἑρρίκος ὁ Η'. βασιλεὺς τῆς Ἀγγλί-
ας, ἐκνήρυξεν προστάτης τῆς ἑταιρίας καὶ ἐσύστησεν ἐν τοῖς
ἰδίοις ἀνακτόροις τὴν λέσχην τῆς συνεδριάσεως. Οἱ δὲ πρῶ-
τοι τῆς αὐτῆς ὑπάλληλοι ἐποίησαν τὰς ἀρχαιοτάτας τῆς
Μασσωνικῆς ἑταιρίας, καὶ αὐτὴ ὡς καὶ τὰ λοιπὰ μέλη ὁ-
δηγούμενα ὑπὸ τοῦ βασιλέως μὲν μεγάλῃν παράταξιν καὶ
ἐν μακρονικῇ στολῇ ἔθεσε τὸν πρῶτον λίθον τῆς μονῆς τοῦ
Οὐεσμινοστέρου. Τὸ δὲ 1561 ἡ βασίλισσα Ἐλισάβετ' ἐπέ-
λυσεν διὰ τῆς ἐνόπλου δυνάμεως καὶ ἀπηγόρευσε τὰς συν-
εδριάσεις τῆς ἑταιρίας· μετὰ ταῦτα ὅμως ἐπέτρεψε πάλιν
αὐτὰς· πάλιν ἔκτοτε παρακμάζουσα ἤρχισε νὰ ἐλαττοῦται
μέχρι τοῦ ἔτους 1719 ὅτε ἐκλεχθεὶς ἀρχηγὸς (GRAND
MAITRE) Γεώργιος ὁ Παῖνος, ἔδωκε δυνάμεις εἰς τὴν ἑται-
ρίαν, συνέταξε νέους κανονισμοὺς, διωργάνωσε τὰς συνεδρι-
άσεις, συνέλεξεν ὅλα τὰ κατὰ τὰ διάφορα μέρη ἀφορούν-
τα τὴν ἑταιρίαν χειρόγραφα, καὶ ἐνησχολήθη νὰ συντάξῃ
ἐπὶ τῇ βάσει αὐτῶν τὴν ἱστορίαν καὶ τὰ δόγματα τῆς ἑ-
ταιρίας.

Ἀλλὰ τινες τῶν λίαν ζηλωτῶν συνεταίρων νομίσαντες ὅ-
τι ἡ διατήρησις τῶν χειρογράφων τούτων βλάπτει τὰ συμ-
φέροντα τῆς ἑταιρίας, ὡς δυνάμενον νὰ φανερώσῃ τὰ ἀ-
πόκρυφα αὐτῆς, ἔπεισαν τὸν ἀρχηγὸν νὰ ἐξαφανίσῃ αὐτὰ
καὶ οὕτω τῷ 1720 εἶται τὰ παρὰ τὸν πυρὶ. Ἐννοοῦντο
ἡ ἑταιρία δσημέραι ἐπεκτείνετο διὰ τὴν ἐκδομένην εἰς τὰ διάφο-
ρα τῆς Εὐρώπης μέρη, καὶ τὸ 1725 εἰσῆλθον ἐν Γαλλίᾳ
ὑπὸ τοῦ Λόρδου Αὐστέτου Οὐατεράντος ἐκλεχθέντος ἀρ-
χηγοῦ. Τούτων δὲ διετέθη τῷ 1735 ὁ Λόρδος Δ. Ἀρ-
νουάστερος, καὶ τούτων τὸ 1738 ὁ Δουξ Ἀντίνου, ὃν δι-
έδεχθησαν δύο ἑτεροὶ μέχρι τοῦ 1771 ὅτε ἐξελέχθη ἀνώ-
τατος ἀρχὸν ὁ Δουξ τῆς Χάρτης (DE CHARTRES). Μ' ἔλας
τὰς ἀπαγορεύσεις καὶ ἀπειλὰς τοῦ Παριλαμέντου, ἡ ἑταιρία
αὕτη διετίθετο καθ' ἐκάστην καὶ ἐπεκτείνετο οὐ μόνον εἰς

τούς Παρισίους· ἀλλὰ καὶ εἰς ἑλὴν τὴν Γαλλίαν, ὥστε ἐνῶ τὸ 1742 ὑπῆρχον 22 μόνον λέσχαι ἐντός τῶν Παρισίων, κατὰ τὰς ἀρχὰς τῆς ἐπικρατείας, ἡριθμούντο ἐπέκεινα τῶν 700, ὑπὸ τὴν διαθήσιν τῆς καλουμένης ἡ Μεγάλης ἀνατολῆς (GRAND ORIENT). Διαρκούσης τῆς ἐπαναστάσεως οἱ ἐν Γαλλίᾳ φραμμασόνοι διέκοψαν τὰς συνεδριάσεις τῶν, ἀλλὰ μετὰ τὴν ἐγκαθίδρυσιν τῆς αὐτοκρατορίας ἐπανέλαβον αὐτὰς, καὶ μάλιστα προσέφεραν τὴν ἀνωτάτην προεδρίαν πρὸς τὸν Ναπολέοντα, ὅστις δὲν ἐδέχθη μὲν αὐτὴν δι' ἐκστὸν, ἀλλ' ἀνέθεσεν εἰς τὸν ἀδελφὸν τοῦ τὸν βασιλέα Ἰωσήφ.

Ἡ ἐταιρία αὕτη ἐμπεριέχει 33 βαθμῶν ἀξιώματα, καὶ ὡς βεβαιούσιν ὁ 33 ἐπιστήθη ὑπὸ τοῦ Βασιλέως τῆς Πρωσίας Φρειδερίκου τοῦ Β'.

Τὸ καταστατικὸν τῶν φραμμασόνων κατὰ τὸν νέον κανονισμὸν τῆς Ἀνατολῆς ἔχει ὡς ἑξῆς:

«Ἀρθ. 1. Τὸ τάγμα τῶν φραμμασόνων ἔχει σκοπὸν τὴν ἐξάσκησιν τῆς ἀγαθοεργίας, τὴν σπουδὴν τῆς καθέλου ἡθικῆς, τῶν ἐπιστημῶν καὶ τεχνῶν, καὶ τὴν ἀκρίβειαν ὅλων τῶν ἀρετῶν.»

«Ἀρθ. 2. Σύγκειται δὲ τὸ τάγμα τοῦτο ἐξ ἀνδρῶν ἐλευθέρων, ὑποταγμένων εἰς τοὺς νόμους, καὶ συνερχομένων εἰς σώματα κανονισμένα διὰ γενικῶν διατάξεων.»

Ἐπιβάλλεται πρὸς τοὺς εἰς τὰ μέλη μεγίστη ἐχεμύθεια· ἐπομένως οἱ μεμνημένοι δίδουσι κατὰ τὴν στεινήν τῆς εἰς τὸ τάγμα κατατάξεως αὐτῶν τὸν ἐξῆς ὅρκον:

«Θεὲ μέγιστε, τοῦ Σύμπαντος τέκτων, ὁ δημιουργήσας
«τὰ πάντα διὰ τῆς παντοδυναμίας σου, καὶ διὰ τῆς ἀ-
«πειρου σοφίας σου, κατατάξας αὐτὰ ἐν μεγίστῃ ἁρμο-
«νίᾳ· ὁ προκίςας τοὺς ἀνθρώπους δι' ἐξουσίη σου καρ-
«δίας ἐν ἡ δέσπεις τοὺς σφόδρους παπῶν τῶν ἀρετῶν
«ἵνα ἐκ τῆς διαγωγῆς τῶν ἀνθρώπων αὐτῶν γενῶνται
«καρποὶ νοσημοσύνης καὶ εὐσεβείας. Σὺ ὁ Πανεύσπλαχ-
«νος ὅστις ἐκάμες νὰ αἰσθανθῇ ὁ ἀνθρώπος τὴν τῆς
«κοινωνίας ἀνάγκην, νεύσον νὰ παρευρεθῇ διὰ τῆς ἀγί-
«ας χάριτός σου ἐν μέσῳ ἡμῶν, καὶ παραχώρησον εἰς
«ἐμὲ τὸν (δεῖνα) τὴν ἀπαιτουμένην ἰκανότητα καὶ τὰ ἀ-
«ναγκαῖα μέσα πρὸς ἐκπλήρωσιν τοῦ κοινωνικοῦ χρέους,
«καὶ τῶν καθήκοντων καὶ χρεῶν τῶν νῦν παρ' ἐμοῦ ἀ-
«ναδεχομένων, τῇ σῇ συνάρσει καὶ διὰ τῆς ἀγίας προ-
«στασίας σου. Ὑπόσχομαι καὶ ὀρκίζομαι ἐνώπιόν σου,
«ὦ Παντοκράτωρ Θεὲ, καθιστάμενος συγχρόνως ὑπεύθυ-
«νος ἐνώπιόν τῆς σεβαστῆς τῶν φραμμασόνων ἀδελφό-
«τητος, δι' ὅσα νῦν ὑπόσχομαι· δηλονότι, οὐδέποτε νὰ
«φανερῶσω εἰς τινὰ τῶν βεβηλῶν τ' ἀπόκρυφα, μυστή-
«ρια, σύμβολα, σημεῖα, λέξεις, διδασκαλίας, δόγματα,
«τελετάς, καὶ λοιπὰ τῆς ἐταιρίας, τόσον τὰ ἐπιζόμενα
«ἐντός τῶν Λεσχῶν, καθὼς καὶ τὰ ἐκτὸς αὐτῶν ἐν χρή-
«σει. Ἀπεναντίας, θέλω τηρῆσαι αὐστηράν σιωπὴν, διὰ
«τοῦ στόματος, διὰ τῆς γραφῆς, διὰ τῶν σημείων καὶ
«χειρονομιῶν· ἐπομένως οὐδέποτε θέλω κάμνει χρῆσιν
«τῆς γλώσσης, τῶν χαρακτήρων, συμβόλων ἢ ἱερογλυ-
«φικῶν τῆς ἐταιρίας, καὶ ταῦτα οὐ μόνον ἐν τῇ ὁμιλίᾳ,
«ἀλλὰ καὶ γραφῶν, ἢ ἐγγράμματι ἐπὶ λίθων, φυτῶν,
«μετάλλων, ἢ ἄλλων ὕλων ἐνὶ λόγῳ ὑπόσχομαι οὐδέ-
«ποτε νὰ φανερῶσω ἀμέσως ἢ ἐμμέσως τὰ ἀπόκρυφα
«τῆς ἐταιρίας, ἢ ἡθέλον νῦν ἢ ἀκολουθῶς μοι γίνεαι γνω-
«στά. Καὶ ταῦτα πάντα ὑπόσχομαι ἐπὶ ποιῆν, ἐν πε-
«ριπτώσει παραβάσεως, νὰ μοῦ καυτηριάσω τὰ χεῖλη
«πετυρακπωμένου σιδήρου, νὰ μοῦ ἀκρωτηριάσω τὰς
«χεῖρας, νὰ μοῦ ἀποσπᾶσιν τὴν γλῶσσαν, καὶ νὰ κρε-
«μάσω τὸ σῶμα μου ἐν τινὶ φραμμασόνων λέσχῃ δι-
«αρκούσης ἱεροπραξίας τινὸς πρὸς αἰώνιον τῆς πράξεώς
«μου αἰσχύνην καὶ πρὸς παραδειγματισμὸν τῶν ἄλλων.
«μετὰ δὲ τὴν ἱεροπραξίαν νὰ καύσω τὸ πτώμα μου,
«τὴν δὲ κόνιν αὐτοῦ νὰ διανείμω εἰς πάσας τὰς λέ-
«σχάς τῆς ἐταιρίας, ὅπως ἀποῦ ἴδωσιν αὐτὴν καὶ τρο-
«μάζωσιν ἅπαντες οἱ λοιποὶ συναδελφοὶ διασκορπισμένοι
«αὐτῇ εἰς τὸν ἀέρα, ἵνα τοιοῦτω τρόπῳ διατηρηθῇ φο-
«βερά μνήμη τῆς προστάσεως μου ὑπ' ὅλων τῶν συναδέλ-
«φων. Σὺ δὲ, δίκαιε Θεὲ, ἔστο μοι βοηθὸς μετὰ τῶν ἱ-
«ερῶν εὐαγγελίων σου.»

Φέρει δὲ ἡ ἐταιρία αὕτη τὰ ἐξῆς συμβολικὰ ρητά.
IN SILENTIO ET SPE FOR TITUDO NOSTRA (Ἐν σιω-
πῇ καὶ ἐλπίδι ἡ ἰσχύς ἡμῶν).—ET TENEBRAE TAM
NOA COMPRENDERUNT. (Καὶ σκοτία αὐτὸ οὐ κατέλαβον).

ΕΞΩΤΕΡΙΚΑ.

—:—οφο:—

Περὶ τοῦ κρητικοῦ ζητήματος οὐδὲν και-
νόν. Ὡς εἶπε πρό τινων ἡμερῶν πολιτικὸς
ἀνὴρ ἐκ τῶν ἐχόντων ψῆφον ἐν τοῖς εὐρω-
παικοῖς διαβουλίαις, αἱ δυνάμεις, πρὶν ἢ
προβῶσιν εἰς ὀριστικώτερον τι διάδημα, πε-
ριμένονσι νὰ ἴδωσι τί θὰ πράξωσιν αὐτοὶ οἱ

Κρήτες καὶ ἐὰν θὰ δεχθῶσι τὸ φριμάνιον, ἢ
θ' ἀντιστῶσι κατὰ τῆς ἐφαρμογῆς του. Ἡ
ἐννοία τῆς φράσεως ταύτης εἶναι σαφής, τὰ
πρακτικὰ δὲ πορίσματα δέον νὰ ἐξαγάγω-
σιν οἱ Κρήτες καὶ ἡ ἐλληνικὴ κυβέρνησις.
Ἐκ τῆς ἀπόψεως ταύτης ἐνθαφρυντικαὶ εἶνε
αἱ δηλώσεις, ἃς ἐποιήσατο πρὸς τινὰ ἀντα-
ποκριτὴν τοῦ «Ἡμ. Φύλλου» τοῦ Βερολίνου
ἀνώτερος λειτουργὸς τῆς ἐλληνικῆς κυβερ-
νήσεως. Κατ' αὐτὸν, τὸ κρητικὸν ζήτημα δὲν
θὰ ἐξαφανισθῇ ἐκ τοῦ πολιτικοῦ ὁρίζοντος,
ἐρ' ὅσον δὲν ἐπέλθῃ διαρκὴς καὶ εὐάρεστος
διευθέτης. Ἐὰν ἡ Τουρκία δὲν διαγράψῃ
τὸ φριμάνιον, ἡ ἐλληνικὴ κυβέρνησις θὰ
πολιτευθῇ ὡς ἐν ἔτει 1866—1867 καὶ θὰ
ἐπιτρέψῃ τὴν ἐνέργειαν ἐπαναστατικῶν κρη-
τικῶν κομητῶν ἐν Ἑλλάδι, τότε δὲ, ὡς ἐν
ἔτει 1866, ἑκατοντάδες καὶ χιλιάδες ἐθε-
λοτῶν θὰ σφύρυσσιν εἰς Κρήτην καὶ ἡ
θέσις αὕτη τῶν πραγμάτων θὰ συνεπιφέρῃ
δεινότερας περιπλοκάς.

Μαδρίτη 3.—Τὸ ὑπουργεῖον ἔδωκε τὴν
παραίτησιν τοῦ. Ἡ βασιλίσσα ἀνέθεσεν εἰς
τὸν κ. Σαράσαν νὰ σχηματίσῃ νέον ὑπουρ-
γεῖον.

Ρώμη 3.—Ὁ βασιλεὺς Οὐμβέρτος ἔπεσεν
ἐκ τοῦ ἵππου. Ἡ Α. Μ. δὲν ἐτραυματίσθη.

Λονδίνον 4.—Ὁ λόρδος Σαλισבורν ἀ-
ναρρωρεῖται ἀλλὰ μεγάλη προφύλαξις εἶναι
ἀναγκαῖα.

Ἡ Ἰφλουέντζα ἐξαπλοῦται εἰς τὰς ἐπαρ-
χιακὰς πόλεις ἐν Γερμανίᾳ Γαλλίᾳ καὶ Αὐ-
στρίᾳ, ὅπου ἐλαττοῦται ἐν ταῖς προτενούσαις.

Ἡ αὐτοκράτειρα Αὐγούστα μύμη τοῦ αὐ-
τοκράτορος προσεβλήθη κακῶς ὑπὸ τῆς νόσου.

Ἡ ἐπιδημία αὐξάνει ἐν Νέα Ὑόρκῃ, ὅ-
που ὁ ἀριθμὸς τῶν θανάτων εἶνε ὑπερβολικὸς.

Ζανζιβάρ 6.—Ὁ ταγματάρχης Βίσιαν
συνῆψε πολὺν μάχην καὶ ἔλαβεν ἐξ ἐ-
φόδου καὶ κατέστρεψε τὰ ὄχυνώματα τοῦ
Βουναχάρι ἐπαγαγὼν αὐτῷ πολλὴν φθοράν.
Οἱ Γερμανοὶ ἀπώλεσαν 15 ἀνδρας τραυμα-
τισθέντας. Ὁ Βουναχάρι ἠδυνήθη νὰ διαφύγῃ.

Λονδίνον 7.—Ὁ Χρόνος λέγει δι' ὁ Λόρ-
δος Σαλισבורν ἐν διακοινώσει πρὸς τὴν
Πορτογαλίαν ἀπειλεῖ διὰ τῆς ἀμέσου δια-
κοπῆς τῶν διπλωματικῶν σχέσεων καὶ μά-
λιστα διὰ δραστηκωτέρων μέτρων ἂν μὴ ἡ
Πορτογαλία δώσῃ ταχέως ἱκανοποίησιν διὰ
τὰς πράξεις τοῦ ταγματάρχου Σέρπα Πίτο.

Ἐπισήμως ἀγγέλλεται δι' ἡ Βασιλίσσα
εἰ καὶ δύναται ἄριστα νὰ ἐκπληροῖ τὰ βα-
σιλικὰ της καθήκοντα πάσχει ἐκ ρευματι-
σμῶν καὶ ἐπομένως δὲν δύναται νὰ ὑπο-
βληθῇ εἰς τὸν κόπον τοῦ νῦν ὀλέῃ αὐτοπρο-
σώπως τὴν κοινοβουλευτικὴν σύνοδον. Τὸ
δημ. συμβούλιον τοῦ Δουβλίνου ὑπέρριψε
διὰ μεγάλης πλειοψηφίας τὴν πρότασιν
νὰ προσκληθῇ ἡ Βασιλίσσα νὰ ἔλθῃ εἰς Δου-
βλίνον ὅπως ἐγκαινιάσῃ τὸ Μουσεῖον. Οἱ ἐ-
θνικοὶ φοβοῦνται μὴ ἡ προσχώρησις θεωρη-
θῇ πολιτικὴ δέλωσις θέτουσα τὴν ἐνέργειαν
ὑπὸ τὴν προστασίαν μισητῆς κυβερνήσεως.

Παρίσιοι 31.—Θάνατοι ἐν Παρισίοις ἐδι-
πλασιάσθησαν, ἐνεκα τῆς ἱφλουέντζας.

Τουρῖνον 31.—Ἐν γεύματι ὁ ὑπουργὸς
τῶν ναυτικῶν ἐξέφρασε τὴν εὐχὴν, ἵνα ἐξα-
κολουθούσης τῆς βελτιώσεως τῆς καταστά-
σεως τῆς Εὐρώπης ἐπιτραπῇ τῇ Ἰταλίᾳ νὰ
ἐλαττώσῃ τὰ βάρη αὐτῆς καὶ νὰ ἀφιερωθῇ
εἰς τὰ κοινωνικὰ ζητήματα.

Ἐπέραντε λέγων, δι' ἡ Ἰταλία ἐπιθυμεῖ
νὰ διατελῇ ἐν εἰρήνῃ πρὸς πάντας.

Παρίσιοι 31.—Ἡ Ἰφλουέντζα δὲν περι-
ορίζεται. Τὰ νοσοκομεῖα δὲν ἐπαρκουσί. Οἱ
θάνατοι πολλαπλασιάζονται.

Βερολίνον 31.—Ἡ ἱφλουέντζα ἐξαπλοῦ-
ται εἰς ὅλην τὴν Γερμανίαν καὶ τὴν Αὐστρί-

αν. Γίνονται πολλοὶ θάνατοι, ἐνεκα περι-
πνευμονικῶν περιπλοκῶν.

Λύσις τοῦ 19 αἰνίγματος Μῦς—35.

Λυτῆρες ἡ δεσποινὶς Αἰκατερίνη Χ. Παυλίδου Ν. Κορτα-
λῆς. Α. Ἀντωνιάδης ἐκ Λευκωσίας.

ΑΙΝΙΓΜΑ 20ον.

Εἶμαι ἐπίτροπος τοῦ ἡλίου
Ἐπὶ τῆς σφαίρας τῆς ὑδρογείου
Εἶμαι μονάρχης ἐνθρονισμένος
Μὲ λαμπρὸν ζέμμα σεφνωμένος,
Εἶμαι πικρότατος τῶν πικρῶν γού
Γνωρίζω πλήθος τῶν μουσικῶν σου,
Μὲ ὅλον ἐπὶ με καταβλήσεις
Μ' ἀγωνισμῶν με ἀνταμείβεις
Μ' ὅλον τὸν θρόνον καὶ τὴν σελήν μου
Πολλὰκις τέμνεις τὴν κεφαλὴν μου.
Ἄν καὶ ἀμέσως γενᾶται ἄλλη,
Ἡ χεὶρ σου δ' αὐτὴν κατὰβληται.
Τί φλόγα τρέφω εἰς τὴν καρδίαν
Διὰ τοσαύτην ἀχρησίαν!
Δὶ καὶ τήκομαι καὶ χυνοῦμαι
Καὶ κατ' ὀλίγον ἀπονεκροῦμαι.
Πολλὰκις πίπτω πρὸ τῶν ποδῶν μου
Κι' ἀμέσως βρίσκω τὸν θάνατόν μου.

ΠΡΟΒΛΗΜΑ 14ον.

Ἡ ποσότης 2500 γρ. διηρέθη εἰς δύο ἀνισα μέρη καὶ ἐ-
τοκίσθη, τοῦ μικροτέρου ποσοῦ τοκισθέντος πρὸς δύο τοῖς
ἐκατὸν περισσότερο τοῦ μεγαλειτέρου. Ὁ ἐπὶ τῶν ἐκατὸν
τόκος τοῦ μεγαλειτέρου ποσοῦ αὐξήθηκε μετὰ ταῦτα κατὰ
ἐν τοῖς ἐκατὸν (100) καὶ ὁ τοῦ μικροτέρου ἐλαττωθεὶς
κατὰ 100 ἔδωκεν ὀλίγον τόκον κατὰ ἐν τέταρτον τῆς ἀ-
ξίας αὐτοῦ περισσότερο τοῦ πρώτου. Ἀλλ' ἐὰν πάλιν ὁ
ἐπὶ τῶν ἐκατὸν τόκος τοῦ μεγαλειτέρου ποσοῦ ἡυξάνετο
τόσον (κατὰ 100) ἡυξήσιν νὰ ὑπερῇ ὁ τοῦ μικροτέρου πο-
σοῦ ἐλαττωθῇ τινα, τότε ὁ ὀλίκος τόκος καὶ τῶν δύο με-
ρῶν θὰ ὑπερέβαινε τὸν πρῶτον ὀλίγον τόκον κατὰ ἐν τρί-
τον τῆς αξίας αὐτοῦ. Ποῦ εἶνε τὰ τοκισθέντα ποσὰ καὶ
πρὸς πόσα τοῖς ἐκατὸν ἐκάτερον ἐτοκίσθη;

ΕΜΠΟΡΙΚΑ.

Κρατὶα νέα καλὰ	170—200
δευτέρας ποιότη	150—165
» ζυγισμένα	80—120
ρακὴ σούμα 19 βαθ. ἢ ὀκ. παρ.	50—60
σταφίδες ξηραίν.	52—55
σταφίδες βρασταί	42—45
ἄλευρα τῆς Ἀνατολῆς ὁ σάκκος γρ.	115—120
σίτος τὸ κοῖλον γρ.	18—20
κριθὴ	9—12
χαρούπια εἰς τὰς ἀποθήκας	90—92
τὸ χαλεπικὸν καντάρι.	

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΕΙΣ

Ὁ ὑποφαινόμενος εἰδοποιῶ τοὺς συμπατριώ-
τας μου Κυπρίους τοὺς ἔχοντας σχέσεις μετὰ τὴν
Ἀλεξάνδρειαν καὶ ὅλην τὴν Αἴγυπτον ὡς καὶ
τοὺς λιμένας, οἵτινες εἶνε εἰς τὸ δρομολόγιον
Ἀλεξάνδρειας, ὅτι ἀναλαμβάνω νὰ ἐκτελῶ δι'
ὅλα τὰ μέρη ταῦτα διαφόρους παραγγελίας, νὰ
δέχωμαι ἀμὰ νὰ εἶα καὶ ἐπιστολάς ἐξ ὅσων
χωρίων δὲν ὑπάρχει ταχυδρομεῖον, τὰς ὁποίας
ἀναλαμβάνω ἐγὼ νὰ παραδώσω καὶ νὰ ἐκτελέ-
σω, ταξιδεύων τακτικῶς πρὸς τοῦτο εἰς τὰ δι-
άφορα αὐτὰ μέρη, καὶ ἐπιστολάς δὲ μέσον τα-
χυδρομεῖου νὰ τέλλω ἐντεῦθεν καὶ λαμβάνω ἐ-
κείθεν, ὅπως παραδώσω εἰς τὸν πρὸς δὲ ὅρον
τῶν, ὑποσχόμενος νὰ ἐκτελῶ ταῦτα μετὰ πά-
σης προθυμίας καὶ ἀκριθείας.

Ὁ θέλων περισσotέρας πληροφορίας δύναται
νὰ ζητήσῃ τοιαύτας παρὰ τοῦ κ. Πέτρου Χ'
Χαραλαμπεῦ ὁδὸς Βικτωρίας.

Λεμεσὸς 1 Ἰουνίου 1889.

Σταυρὸς Ματείδης.